

Ecrin

– NurettinÖnder · 15 Aralık 2012

Kokunun izahsız dokunuşları
Masum çocukluğumu uyandırdı düş sokaklarımda
Yağmurun muallak haliydi beni ağlatan
Bir esrik gülüştün dudak kıvrımlarımda
Sen olduğunda şen kakhaha
Yokluğunda öksüz bir tebessüm

Vaziyet/siz bir an d/üşüyor
Hüzzam bir fasıl kurgulanır sol köşemde
Toprağımda kaktüse inat serdengeçti gül mevsim geçitleri
Caddelerimde ıslak bir matem,
Senli n/emli düşlerimin kangren soluğu
Emzirir gözlerimin perdesine teğet geçen yalnızlık zulası

Ecrin..

Akıyorum hayatın en ücrasında ve sen yoksun
Ben kibritsiz suskun bir alevdim
Sen yüreğime dokunup ateşle vurmadan önce
Sensiz dünya çok küçüktü,
Ben zerreden zerreciklere bütünleşince
Su harıma teğet geçen sürgün bir buhardı
Bir zürbe merasimi afaklarımdan dökülünce

D/eşme ecrin,

Yalın yapıldak senli fikirlerim
Manasını yitirir seni her andığımda sevilerimin
Sen umarsız gez şuurumda Ecrin

Her harfın çaresizce aşkını yazarken boyun büküşüm
Benden izahsız aşk yontunan bir adamın destursuz tükenişi
Bilinmeyenleri sorgularken bilinmedik şeylerin bilinenlere zerk edilişi

Çılgılımdaki gitme yüzümün kıyısına çizdiğim sensiz mutsuzluğun resmidir
Sözlerimdeki gitme yalnızlığımın aczidir
Her alışıktık olduğum mecburiyetten vaz geçtim
Tek sen mecburiyetimden hariç
Kış kıyametti çaresizliğim
Ne yöne dönsem gözlerinden seyre durduğum aşk mahalin..

Sen giderken ,
Ucuz yağmurların bıraktığı izdi her gök gürlemesi
Sen giderken,
Seni sevmenin en derin hazıydı isyana dönüşmesi
Sen giderken ,
yalın yapıldak kaldı tüm güllerin taç yaprakları
Birde kara yas bağladı sana adanmış her şarkı
Asl olan aşktı asaletten üstün her halin..
Düştüğüm umarsız lâl bir çılgıktı içime saplanan

Korkuyordum Ecrin,

Zambak kokan yanlarım hasret türkülerine tutsak oluşunun her anıydı
Bilinmezliğe düş saklıyordum..
Eziyor ve acıtıyordum yanım ve yöremdeki her şeyi
Misal,
Kır çiçeklerini papatya niyetine sen gelişlerine niyetlendiğim falları
Tek heceyle başlayıp kıyısız şiirlere gebe bıraktığım yaralı kalbimi

Ürküyorum Ecrin,

Sensizliği kabullenemez bu naçar yürek
Maviden seçkin bir bakış olur ölüm
Her kuş terk eder yuvasını
Yok oluşlara gebe kalır her fesleğen yaprağı
Sol köşeme Nuh tufanı çöker
Sensiz üşür avuçlarıma bıraktığın sıcaklığın
Dudaklarımı ayaz bir sessizlik öper

Sokul yüreğime Ecrin.. her yönü senin memleketin..

Nurettin Önder